

«Τοῦ δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καί προσφιλή τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀσύληπτο μυστήριο τελεσιουργεῖται σήμερα. Ὁ Θεός ὁ ἄναρχος, ὁ ἀχώρητος, ὁ ἀτελεύτητος, γεννᾶται, ἀρχὴν λαμβάνει καί εἰσέρχεται στή ζωὴ τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ἀνοίξει τὸν δρόμο μιᾶς νέας ζωῆς.

Ὅλα ἔγιναν πολὺ ἀπλᾶ καί ὑπὲρ τὸ δέον ἀνθρώπινα. Εἰς τὴν ταπείνωση καί τὴν ἀπλότητα ἔγκειται τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός «κλίνας τοὺς οὐρανούς» κατέβη. Ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Ἐγινε ὁμοιος μέ ἡμᾶς γιὰ νὰ μᾶς θεοποιήσῃ. Ἄς δοῦμε ὅμως ὁ Ἰησοῦς τί νοηματοδοτεῖ γιὰ ἡμᾶς καί τὸν κόσμο.

Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὑπαρξη μέ σάρκα «γενόμενος ἐκ γυναικός, γενόμενος ὑπὸ νόμον» (Γαλ. 4, 4) καί ἐμφανίσθηκε στὸν κόσμο σέ μιὰ καθορισμένη χρονικὴ στιγμή «ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου» (Λουκ. 2, 2) στοὺς κόλπους μιᾶς οἰκογένειας ἐξ οἴκου Δαβὶδ, πού ἦταν ἐγκατεστημένη «εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἧ ὄνομα Ναζαρέτ» (Λουκ. 1, 26). Τὸ ὄνομα, πού ἔλαβε ἦταν πολὺ συνηθισμένο στό Ἰσραήλ. Ὁ Θεός ὅμως γίνεται στό πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ «Ἐμμανουήλ» δηλαδή «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν» (Ματθ. 1, 23) καί ἐκπληρώνει στό πρόσωπό Του τὴν ἐπαγγελία, πού ἔδωσε στὸν πρῶτο Ἰησοῦ, στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, νὰ εἶναι μαζί του καί νὰ ἀποκαλυφθεῖ ὡς Σωτήρας (Δτ. 31, 7).

Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. 4, 15). Εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Σῶμα Του. Ἡ κυριότητά του ἀπλώνεται σέ ὁλόκληρο τὸν κόσμο τοῦ ὁποίου διέτρεξε τίς τρεῖς διαστάσεις: «γῆ, ἅδη καί οὐρανός». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Φιλιππισίους ἐπιστολή του, ὡς ἐξῆς περιγράφει τὸ μεγαλεῖο τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός Του: «καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων καί πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός» (2, 10)

Πόσο ὀλιγόπιστοι εἴμαστε, ὅταν νομίζουμε, ὅτι στίς θλίψεις καί τὰ βάσανά μας ὁ Θεός εἶναι μακριά μας στοὺς οὐρανούς καί δέν φθάνει ὡς ἐκεῖ ἡ φωνή μας. Πόσο ἀνόητοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού νομίζουν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἀπὸ τὴν σύγχρονη κοινωνία καί συνεπῶς ἡμποροῦν ἀκίνδυνα νὰ βυρσοδομοῦν κατὰ τῆς πίστεως καί τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐδῶ καί ἡμπορεῖ σέ ἓνα λεπτό νὰ ἀναστρέψῃ βουλὰς Ἑθνῶν.

Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἡ μεγάλη παρηγοριά γιὰ τὸν σημερινό ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ μεγάλη ἐλπίδα γιὰ τὸν σύγχρονο κόσμο.

Ἐφ' ὅσον συνεχῶς γεννᾶται καί ὑπάρχει μέσα στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τὸ σῶμα Του, συνεχῶς ἀναγεννᾶ καί ζωοποιεῖ τὸν κόσμο καί τὸν ἄνθρωπο, πού δέχεται καί συνυπάρχει μέ Αὐτόν στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἐγκόσμιες καταστάσεις ἐναλλάσσονται. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως «χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας».

Προ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Ποιμενάρχης μας

ευχήθηκε σε όσους και όσες εορτάζουν Χρόνια Πολλά και απευθυνόμενος προς όλο το λαό ανέφερε:

«Όλοι δίνουμε σήμερα ευχές ,έτσι κι' εγώ με τη σειρά μου θα δώσω σε όλο τον ευλογημένο λαό τις πατρικές μου ευχές, να έχετε τα δώρα που έφερε ο Χριστός με την ενανθρώπιση του μέσα στο σπίτι σας και στην καρδιά σας.

Αδελφοί μου ας λένε ότι θέλουν για τον κόσμο κι' ας διαπιστώνουμε την τρομοκρατία να σαρώνει τον κόσμο ολόκληρο, τους πολέμους και την πείνα. Ας μαίνεται έξω ο κόσμος, εμείς έχουμε την ελπίδα μας στον Χριστό.

Εύχομαι σε όλους υγεία, πρόοδο και ελπίδα. Αυτό έφερε στον κόσμο ο Χριστός. Έχουμε Σωτήρα, Λυτρωτήν και Ευεργέτην τον δι' ημάς Ενανθρωπήσαντα Χριστό. Χρόνια Πολλά και Ευλογημένα»!

Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν μεταξύ άλλων ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ο Αντιπεριφερειάρχης Φθιώτιδος κ. Ευθύμιος Καραϊσκος, ο Αντιδήμαρχος κ. Γεώργιος Λάμπρου, η τ. Βουλευτής κα Ελένη Μακρή, ο Δήμαρχος Σίφνου κ. Ανδρέας Μπαμπούνης, ο Διοικητής του ΚΕΥΠ Ταξίαρχος Βασίλειος Μπέλλος και πλήθος πιστών, που από νωρίς το πρωί είχαν κατακλίσει τον Μητροπολιτικό Ναό.